

Opphevet

Finans- og tolldepartementet

Skattelovavdelingen

F. D. jnr. 24/1958 T.

Rundskriv av 16. januar 1958.*)

Skatteavtale mellom Norge og Storbritannia.

Innledning.

Den 2. mai 1951 ble det inngått en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia. Avtalen inneholder i første rekke bestemmelser til unngåelse av dobbeltbeskatning, og dernest en bestemmelse om utveksling av opplysninger for å forebygge skatteunndragelse. Noen bestemmelse om bistand til innfordring av skatt inneholder avtalen derimot ikke. Avtalen som er tatt inn som bilag til dette rundskriv, trådte i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene den 31. august 1951 og fikk første gang anvendelse ved ligningen her i landet for 1951/52 (inntektsåret 1950). For skattepliktige, som nytter avvikende regnskapsår, jfr. landskatteloven § 41, byskatteloven § 35, begges annet ledd, fikk dog avtalen først anvendelse ved ligningen for 1952/53. De tidligere avtaler av 18. desember 1924 om rederibeskatningen og 21. desember 1938 om gjensidig fritakelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant trådte samtidig ut av kraft.

Avtalen gjelder bare skatter av inntekt, derimot ikke formuesskatter. Ved formuessligningen blir det derfor å gå frem etter bestemmelsene i våre skattelover, uten at det tas noe hensyn til avtalen. Som følge av en bestemmelse i avtalen om såkalt nasjonal behandling av skattepliktige hjemmehørende i det annet land (artikkel XIX) blir dog aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper som er hjemmehørende i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, å iligne formuesskatt til staten etter den for innenlandske selskaper gjeldende skattesats 2 promille, i stedet for den sats på 7 promille som nå ellers gjelder for utenlandske selskaper (statsskattevedtaket avsnitt A § 1 VII a).

Etter avtalen blir dobbeltbeskatning forebygget dels ved bestemmelser om at visse inntekter skal være helt eller delvis unntatt fra beskatning i det ene eller det annet land, dels ved gjennomføringen av den såkalte «credit»-ordning, hvoretter bostedslandet innrømmer

*) Dette rundskriv er med visse endringer et opptrykk av tidligere rundskriv av 2. oktober 1951 vedkommende avtalen med Storbritannia.

et visst fradrag i sine skatter når en del av den skattepliktige inntekt tillike blir undergitt beskatning i det annet land. Ved gjennomføringen av denne ordningen oppnår man at en skattyter som oppbærer inntekter fra begge land, ikke helt unngår virkningen av progresjonen i beskatningen som følge av at inntekten er delt på de to land.

En skal i det følgende gi en kort oversikt over hvordan avtalen innvirker på beskatningen her i landet av innenlandske skattepliktige og skattepliktige som er bosatt (hjemmehørende) i Storbritannia, og deretter knytte noen bemerkninger til de enkelte artikler i avtalen.

Ved anvendelsen av avtalen må en ha for øye at denne ikke hjemler adgang til noen utvidet beskatning, utover det som er hjemlet i våre skattelover og stortingsvedtak. Den gjør bare inngrep i norsk beskatningsrett. I tilfelle hvor skatteplikt ikke foreligger etter våre skattelover eller stortingsvedtak, vil avtalen således ikke få noen betydning og skal settes helt ut av betraktning.

En gjør oppmerksom på at skattepliktige som er bosatt i Norge og som i h. t. avtalen tilkommer fritakelse for britisk inntektsskatt (income tax) av visse inntekter fra kilder i Storbritannia, eller som ved beregningen av britisk inntektsskatt tilkommer personlige fradrag i h. t. avtalens art. XV, må fremsette krav om dette på særskilte skjemaer overfor de britiske skattemyndigheter. En redegjørelse på norsk om fremgangsmåten er å få ved henvendelse til Riksskattestyret, adresse: Roald Amundsens gate 6, Oslo.

Virkingen av avtalen på beskatningen her i landet av innenlandske skattepliktige.

Med innenlandske skattepliktige sikter en i denne forbindelse til personer som er bosatt i Norge — uten omsyn til nasjonalitet — og til selskaper og innretninger som er hjemmehørende her. En innskyter at avtalen ikke er begrenset til å gjelde norske og britiske borgere. Også borgere av et tredje land samt statsløse nyter godt av avtalen.

Om en person i relasjon til avtalens bestemmelser skal anses bosatt i Norge, blir å avgjøre etter de vanlige bestemmelser i våre skattelover. Da bostedsbegrepet etter norsk skattelovgivning ikke faller sammen med bostedsbegrepet etter britisk skattelovgivning, vil det kunne forekomme tilfelle hvor en person anses bosatt i begge land. Avtalens bestemmelser om hel eller delvis fritagelse for skatt av visse inntekter i det ene land for personer bosatt i det annet land, får ikke anvendelse i slike tilfelle. Slik «credit»-regelen er utfor-

met i art. XVI, vil dobbeltbeskatning likevel bli avhjulpet også når en person anses bosatt i begge land.

For selskapers vedkommende er bostedsbegrepet definert i avtalen, se art. II (1) (g) siste punktum. Et selskap anses som bosatt (hjemmehørende) i Norge hvis dets virksomhet blir ledet og kontrollert i Norge.

Når det spørres om virkningen av avtalen på beskatningen her i landet av innenlandske skattepliktige, er å merke at følgende inntekter er fritatt for beskatning og blir å sette helt ut av betraktning ved ligningen:

1. Godtgjørelse, herunder pensjon, fra den engelske stat eller fra fonds opprettet av denne, for arbeid i offentlig tjeneste (art. IX). Fritakelsen etter denne artikkel gjelder dog ikke dersom mottakeren er norsk statsborger, uten samtidig å være britisk statsborger¹⁾, eller dersom det gjelder betaling for arbeid ytet i i forbindelse med handels- eller forretningsvirksomhet drevet av den engelske stat med sikte på fortjeneste.
2. Godtgjørelse som en professor eller lærer fra Storbritannia mottar for undervisning ved universitetet, høyskole eller annen undervisningsanstalt under midlertidig opphold i Norge, forutsatt at oppholdet ikke har en varighet av over 2 år (art. XIII).

Som følge av avtalen får landskatteloven § 22, byskatteloven § 17, første ledds første punktum — slik disse bestemmelser lyder etter tilleggslover av 28. juli 1949 — ikke anvendelse. Ikke bare den halve, men den hele inntekt av mulig fast eiendom eller anlegg og av dertil knyttet næringsdrift i Storbritannia skal derfor tas med til beskatning ved ligningen her. Videre blir som følge av avtalen mulig underskudd ved drift av faste eiendommer og anlegg i Storbritannia, underskudd ved næringsdrift knyttet til slike eiendommer og anlegg med tilbehør og tap ved avhendelse å sette ut av betraktning ved ligningen, jfr. landskatteloven § 45, byskatteloven § 39, begges annet ledds siste punktum (tilleggslover av 28. juli 1949).

I den utstrekning inntekt fra kilder i Storbritannia skal medtas til beskatning ved ligning her i landet, blir inntekten å medta med sitt fulle beløp uten fradrag for britisk skatt.

Utover det som er nevnt foran får avtalen ikke noen innflytelse på selve inntektsansettelsen ved ligningen av innenlandske skattepliktige. Derimot får bestemmelsen i art. XVI (2) innflytelse på

¹⁾ En innskyter her at avtalen ikke på noen måte begrenser den skattefrihet som er tilstått diplomatiske og konsulære tjenestemenn ved kgl. res. av 7. september 1939.

skatteberegningen. Dersom ligningen omfatter inntekt fra kilder i Storbritannia som er undergitt beskatning der, f. eks. utbytte av aksjer i britiske selskaper eller inntekt av fast eiendom eller av handels- eller forretningsvirksomhet knyttet til fast driftssted i Storbritannia (art. III (2), siste punktum), skal det innrømmes et nærmere bestemt fradrag i de norske skatter. Avtalen gir anvisning på å foreta nedsettelse av den norske skatt med et beløp som har samme forhold til den norske skatt som inntekten fra kilder i Det forente kongerike har til den samlede inntekt som er undergitt beskatning i Norge. Videre heter det i avtalen at Finans- og tolldepartementet likevel kan bestemme at fradraget ikke skal overstige det britiske skattebeløp. Hittil har det ikke vært truffet noen slik bestemmelse, men departementet har funnet at tiden nå er inne til å fastsette en slik begrensning. Med virkning for ligningen 1958 (inntektsåret 1957) og senere ligninger bestemmes at nedslaget skal begrenses til størrelsen av det britiske skattebeløp slik avtalen hjemler adgang til. Det blir derfor først å beregne hvor stort nedslaget i de norske skatter blir ved en forholdsmessig nedsettelse. Dette nedslag, som skal svare til størrelsen av den inntekt som er undergitt beskatning i begge land, blir deretter i tilfelle å redusere slik at det ikke overstiger britisk skatt av vedkommende inntekt. Det skal gjelde unntak fra denne begrensningsregel hvor inntekten er aksjeutbytte fra et selskap hjemmehørende i Storbritannia. Her skal fradrag skje uavkortet med det beløp som fremkommer ved en forholdsmessig nedsettelse etter art. XVI (2) første ledd, første punktum. En slipper herved å måtte anvende de noe kompliserte bestemmelser som gjelder for aksjeutbytter etter nevnte artikkels avsnitt (2), annet ledd.

Det er som regel bare skattene i bostedskommunen (for selskaper og innretninger — skattene i kontorkommunen, jfr. landskatteloven § 20, byskatteloven § 15) som blir å nedsette. I denne kommune skal en se helt bort fra inntekt av eiendom, anlegg eller næringsdrift som undergis beskatning til annen kommune og kommuneskatt av slik inntekt, jfr. landskatteloven § 18, byskatteloven § 13. Hvor inntekt fra kilder i Storbritannia ved tilknytning til slik eiendom m.v. som nevnt undergis beskatning til annen kommune, skal i den utstrekning slik beskatning finner sted, nedsettelse foretas der. Det vil i et særskilt rundskriv bli gjort nærmere rede for den tekniske gjennomføring av nedsettelse etter «credit»-bestemmelsen, se bemerkning under avsnittet «Den tekniske gjennomføring av nedsettelse i henhold til art. XVI», s. 12 i nærværende rundskriv.

Når nedsettelse finner sted, må det av omsyn til Riksrevisjonens og kommunerevisjonens kontroll med skatteberegningen gjøres en bemerkning i skattelistede om at skattene er nedsatt i h.t. avtalen.

Flytning i løpet av inntektsåret. — Dobbel bosetning.

Har den skattepliktige i løpet av inntektsåret flyttet fra Norge til Storbritannia, vil han fra utflyttingen bli å anse som utenlandsboende, forutsatt at det ikke bare dreier seg om et midlertidig fravær fra Norge. Om virkningen av avtalen i et slikt tilfelle, se avsnittet nedenfor. Dreier det seg om et midlertidig opphold i Storbritannia, blir han å ligne som innenlandsboende. Dersom skattyteren under det midlertidige opphold i Storbritannia etter britiske skatteregler anses bosatt der, vil en ha for seg et tilfelle av dobbel bosetning. Har et midlertidig opphold vart i minst 1 år, vil dog skatteplikten til Norge falle bort allerede fra det tidspunkt vedkommende ble skattepliktig som innenlandsboende i Storbritannia, jfr. landskatteloven § 17, byskatteloven § 12, begges tredje ledds annet punktum. (Se endringslov av 30. juni 1955). Når dobbel bosetning foreligger, vil en skattepliktig etter avtalen bli å anse som bosatt i begge land. Avtalens bestemmelser om at visse inntekter helt eller delvis skal være unntatt fra beskatning i det ene eller det annet land, får da ikke anvendelse. Dobbelbeskatning vil i et slikt tilfelle likevel bli avhjulpet ved at begge land anvender «credit»-bestemmelsen i art. XVI.

Har en skattepliktig i løpet av inntektsåret flyttet fra Storbritannia til Norge og tatt fast bopel her, vil han fra tilflyttingen bli å anse som innenlandsboende. Videre vil en person som tar midlertidig opphold her av minst 6 måneders varighet, bli å anse som innenlandsboende fra det tidspunkt oppholdet tok til, jfr. landskatteloven § 17, byskatteloven § 12, begges annet ledd. Er det midlertidige opphold av kortere varighet, vil skattlegging her som regel bare kunne skje av lønn og annen godtgjørelse fra herværende kilder, jfr. landskatteloven § 15, byskatteloven § 10, begges første ledd, bokstav d (endringslov av 30. juni 1955).

En gjør oppmerksom på at den fritakelse for skattlegging i Norge som er hjemlet etter landskatteloven § 22, byskatteloven § 17, begges annet ledd, ikke er berørt av avtalen.

Virkningen av avtalen på beskatningen her i landet av skattepliktige som er bosatt (hjemmehørende) i Storbritannia.

Som nevnt i foregående avsnitt vil spørsmålet om en person skal anses bosatt i Norge eller Storbritannia måtte avgjøres etter de vanlige bestemmelser i våre skattelover. Et selskap skal etter avtalen anses for å være bosatt i Storbritannia, hvis dets virksomhet blir ledet og kontrollert i Storbritannia.

Det viktigste inngrep i beskatningen her i landet av skattepliktige som er bosatt i Storbritannia, er det inngrep avtalen gjør i aksjonærbeskatningen ved bestemmelsen i art. VI (1) (b). Statsskatt på utbytte i norske selskaper, som tilfaller aksjonærer bosatt i Storbritannia, blir etter denne bestemmelse regelmessig å redusere fra 25 % til 5 %. Unntak gjelder for så vidt aksjonæren driver handels- eller forretningsvirksomhet her i landet fra såkalt fast driftssted. Skatten blir i så fall å ligne ut etter den vanlige sats 25 %. Dersom mottakeren av aksjeutbyttet er et britisk selskap som direkte eller indirekte kontrollerer minst 50 % av det samlede stemmetall i det norske selskap som utdeler utbyttet, faller skatten helt bort.

Ved bestemmelsen i art V er skattepliktige som er bosatt i Storbritannia, fritatt for å svare skatt i Norge av inntekt ved drift av skip eller luftfartøy. Avtalen gjør her ikke noe inngrep i norsk beskatningsrett, idet skattepliktige som er bosatt i Storbritannia og som oppebærer inntekt av skipsfart eller luftfart på Norge allerede etter våre skattelover er fritatt for beskatning (landskatteloven § 15, byskatteloven § 10, begge annet ledd).

Oppmerksomheten henledes på at avtalen ikke gjør noe inngrep i retten til å skattlegge direksjonshonorarer i henhold til landsskatteloven § 15, byskatteloven § 10. Pensjon som noen oppebærer som direktør eller medlem av styre, vil derimot regelmessig være fritatt for norsk skatt når mottakeren er bosatt i Storbritannia (avtalens art. XII). Avtalen gjør heller ikke noe inngrep i retten til å anvende bestemmelsene i landsskatteloven § 54, byskatteloven § 46 (de såkalte nasjonale beskyttelsesparagrafer).

Noen bemerkninger til de enkelte artikler i avtalen.

Til art. I:

Under avtalen er innbefattet alle norske og britiske skatter av inntekt, dog ikke norsk skatt av bankinnskudd. Når den sist nevnte skatt som for øvrig nå er opphevet, jfr. lov av 9. desember 1955, er holdt utenfor avtalen, er det fordi den var en kombinert formues- og inntektskatt.

Til art. II:

Avsnitt (1):

Bokstav (g):

Da bostedsbegrepet etter norsk skattelovgivning ikke faller sammen med bostedsbegrepet etter britisk skattelovgivning, vil det kunne forekomme tilfelle hvor en fysisk person anses bosatt i begge

land. Avtalens bestemmelser om fritagelse for skatt av visse inntekter i det ene land for personer bosatt i det annet land, får ikke anvendelse i slike tilfelle. Slik «credit»-regelen er utformet i art. XVI, vil dobbeltbeskatning likevel bli avhjulpet også i disse tilfelle.

For selskapers vedkommende er som det vil ses bostedsbegrepet definert i avtalen. Et selskap anses bosatt (hjemmehørende) der hvor dets virksomhet blir ledet og kontrollert.

Bokstav (k):

Med bestemmelsene under bokstav (k) om hva som skal henregnes til fast driftssted må sammenholdes bestemmelsene i art. III (4) og (5).

Et datterselskap er ikke å anse som fast driftssted for moderselskapet. Dette forhindrer ikke at datterselskapet undergis beskatning i det land der datterselskapet hører hjemme og driver sin virksomhet.

Det vil ses at bestemmelsene om agentur i innledningen til bokstav (k) er i samsvar med art. I i avtalen av 21. desember 1938 om gjensidig fritakelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant. Bestemmelsen i art III (4) svarer til art. 3 i avtalen av 1938. Noen bestemmelse svarende til art. 4 i avtalen av 1938 er derimot ikke tatt inn i avtalen av 1951. Avtalen av 1938 innrømmet for så vidt i noe større utstrekning enn den nye avtale skattefrihet i Norge for britiske eksportører og i Storbritannia for norske eksportører. Fra britisk side er det dog stilt i utsikt at norske eksportører, også etterat den nye avtale er trådt i kraft, i praksis vil komme til å nyte skattefrihet i Storbritannia i samme utstrekning som etter avtalen av 1938.

Avsnitt (2):

Noen uttrykkelig bestemmelse av dette innhold finnes ikke i noen av våre tidligere overenskomster med andre land. Bestemmelsen tar sikte på å forebygge at det oppstår huller i beskatningen, dvs. at noen inntektspost helt skal unngå beskatning i begge land. Bestemmelsen har sammenheng med særskilte bestemmelser i engelsk skattelovgivning om at inntekter fra utlandet i visse tilfelle bare blir skattlagt i Storbritannia i den utstrekning de blir overført dit.

Til art. III:

Avsnitt (3):

Denne bestemmelse er i god overensstemmelse med det prinsipp som er kommet til uttrykk i landsskatteloven § 54, byskatteloven § 46, begges første ledd.

Avsnitt (5):

Bestemmelsen i dette avsnitt må ses i sammenheng med bestemmelsen i art. II (k) (ii) om at et innkjøpssted i seg selv ikke skal anses som fast driftssted.

Til art. IV:

Bestemmelsene i denne artikkel er i god overensstemmelse med landskatteloven § 54, byskatteloven § 46, begges første ledd.

Til art. V:

Bestemmelsen i denne artikkel gjelder uten hensyn til om vedkommende rederi har fast driftssted innenfor den annen kontraherende stats område. Bestemmelsen gjelder også uten hensyn til hvor skipet eller luftfartøyet er registrert.

Til art. VI:

Avsnitt (1) (a):

Etter denne bestemmelse frafaller Storbritannia tilleggsskatt (sur-tax) på aksjeutbytter i britiske selskaper som tilfaller aksjonærer bosatt i Norge. Alminnelig inntektsskatt (income tax) vil derimot bli beregnet og tilbakeholdt ved utbetalingen av utbyttet. Ved ligningen her i landet blir utbyttet, uten fradrag for den britiske skatt, å medregne ved inntektsansettelsen. For å avhjelpe den dobbeltbeskatning som derved oppstår, skal det innrømmes fradrag i de norske skatter i samsvar med art. XVI (2), dog slik at fradraget ikke skal begrenses til britisk skatt av aksjeutbyttet.

Avsnitt (1) (b):

Bestemmelsen medfører at skatt på utbytter i norske selskaper, som tilfaller personer bosatt i Storbritannia, regelmessig blir å utligne etter en sats på 5 %, i stedet for den vanlige sats på 25 %, jfr. avsnittet foran om virkningen av avtalen på beskatningen her i landet av skattepliktige som er bosatt (hjemmehørende) i Storbritannia.

Avsnitt (2):

Bestemmelsen i dette avsnitt, som må ses i sammenheng med bestemmelsen i art. XIX om såkalt nasjonal behandling, medfører ikke noen endring i den beskatning som etter gjeldende regler foretas her i landet av britiske selskaper.

Til art. VII:

Avsnitt (1):

Tilføyelsen «for så vidt — — osv.» har til følge at skattepliktige som er bosatt i Norge og som driver handels- eller forretningsvirksomhet fra fast driftssted i Storbritannia, vil måtte svare skatt til Storbritannia av renter og royalties fra kilder i Storbritannia. Dette gjelder selv om renten eller royaltyen ikke kan henføres til det faste driftssted i Storbritannia. I den utstrekning bestemmelsen medfører dobbeltbeskatning, må det ved beregningen av de norske skatter innrømmes «credit» i samsvar med regelen i art. XVI (2).

Leie eller royalty for kinomatografilm regnes som «fortjeneste ved industri eller handel» (se art. II (1) (j)) og følger regelen i art. III (1).

Til art. VIII:

Bestemmelsene i denne artikkel tar sikte på å avhjelpe dobbeltbeskatning som vil kunne oppstå ved at samme inntekt blir skattlagt på dødsboets hånd i Norge og på en loddeiers hånd i Storbritannia.

Til art. IX:

Bestemmelsen om at inntekt som her er omhandlet skal være unntatt fra beskatning «på den annen kontraherende parts område» gjelder som det vil ses ikke unntakelsesfritt. I tilfelle hvor godtgjørelsen eller pensjonen blir undergitt beskatning i begge land, vil bostedslandet måtte innrømme «credit» i samsvar med bestemmelsene i art. XVI.

Til art. X:

Det er ikke sagt uttrykkelig, men det fremgår av sammenhengen at bestemmelsene i denne artikkel ikke får anvendelse på inntekt som går inn under bestemmelsen i art. IX (1).

Avsnitt (1):

Bestemmelsen forutsetter at oppholdet i Norge er midlertidig og at arbeidsgiveren er bosatt i Det forente kongerike. Dersom oppholdet ikke har en varighet av minst 6 måneder, vil inntekten allerede etter gjeldende bestemmelser i våre skattelover være fritatt for beskatning i Norge, jfr. landskatteloven § 17, byskatteloven § 12, begges annet ledd. Bestemmelsen i landskatteloven § 15, byskatteloven § 10, begges første ledd bokstav d, får ikke anvendelse hvor det dreier seg om arbeidsinntekt som oppebæres fra utlandet.

Avsnitt (2):

I tilfelle hvor vilkårene etter denne bestemmelse for skattefritakelse ikke foreligger, vil dobbeltbeskatning kunne inntre. I så fall vil det måtte innrømmes fradrag i de norske skatter, jfr. art. XVI avsnitt (2) og (4).

Avsnitt (3):

Unntak er som det vil ses, gjort for inntekt som oppbæres ved yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten. Begrunnelsen er at det her ofte dreier seg om ganske store inntektsbeløp. Personer som er bosatt i Norge, og som har inntekt av slik virksomhet under midlertidig opphold i Storbritannia, vil regelmessig bli utsatt for dobbeltbeskatning, og fradrag må da innrømmes i de norske skatter i samsvar med regelen i art. XVI (2).

Til art. XI:

Denne artikkel handler om skattlegging av sjøfolk. En finner her å kunne henvise til departementets rundskriv av 22. juli 1952 som omhandler skatteordningen for sjøfolk etter skatteavtalene med Storbritannia, U.S.A. og Nederland.

Til art. XII:

Denne artikkel handler om private pensjoner og livrenter. Beskatningsretten er som det vil ses, forbeholdt bostedslandet.

Til art. XIII og XIV:

Ordningen med skattefrihet for professorer og lærere samt studerende og lærlinger som midlertidig oppholder seg i det annet land, tar sikte på å befordre de kulturelle og økonomiske forbindelser mellom de to land.

Skattefriheten for professorer og lærere er som det vil ses, betinget av at det midlertidige opphold ikke overstiger 2 år. Er oppholdet allerede på forhånd bestemt å skulle ha lengre varighet, kan bestemmelsen i art. XIII ikke påberopes, heller ikke for de første 2 år. Dobbeltbeskatning som måtte inntre som følge herav, vil bli avhjulpet ved at det innrømmes «credit» i samsvar med art. XVI.

Til art. XV:

Etter norsk skattelovgivning innrømmes det ikke noen personlige fradrag eller lignende for norske undersåtter eller andre som er bosatt i utlandet. Annerledes er det etter britisk skattelovgivning. Britiske undersåtter bosatt i utlandet — og etter avalen altså også

nordmenn — nyter godt av retten til personlige fradrag o.l. i et forhold som svarer til forholdet mellom deres inntekt fra kilder i Storbritannia og deres totale inntekt. Artikkelen vil således for tiden utelukkende virke til gunst for personer bosatt i Norge.

Til art. XVI:

Ved bestemmelsene i denne artikkel gjennomføres det såkalte «credit»-system, omhandlet foran i innledningen til dette rundskriv. Ved ligningen i Norge av innenlandske skattepliktige blir etter dette system å medta all inntekt som etter våre skattelover er gjenstand for beskatning, og som Norge ikke gjennom avtalen har gitt avkall på å skattlegge. En viser i samband med dette til artiklene IX og XIII. Inntekt av fast eiendom og av virksomhet knyttet til fast eiendom eller anlegg i Storbritannia blir å medta med det fulle beløp. Ved inntektsansettelsen skal det ikke innrømmes fradrag for britiske skatter. Aksjeutbytter i britiske selskaper blir likeledes å medta ved ligningen her, uten at det skjer noe fradrag for britisk skatt av utbyttet, jfr. merknadene til art. VI avsnitt (1) (a). Den dobbeltbeskatning av samme inntekt som på denne måten finner sted, blir avhjulpet ved at det innrømmes et nærmere bestemt fradrag i de norske skatter. Som nevnt i avsnittet foran om virkningen av avtalen på beskatningen her i landet av innenlandske skattepliktige, har departementet med virkning fra og med ligningen 1958 (inntektsåret 1957) funnet å burde bestemme at fradraget i de norske skatter — når unntas skatt av aksjeutbytter fra selskaper hjemmehørende i Storbritannia — skal være begrenset til størrelsen av det britiske skattebeløp. De norske skatter blir derfor, med nevnte unntak, å nedsette i samsvar med bestemmelsene i avsnitt (2) første og annet punktum.

I avsnitt (3) er tatt inn bestemmelser om hvordan det skal gås frem i tilfelle av dobbelt bopetning når inntekt oppbæres fra et tredje land.

Bestemmelsen i avsnitt (4) om hvor arbeid ombord i skip eller luftfartøy skal anses utført, får betydning i tilfelle av dobbel bopetning.

Til art. XVII:

Alle anmodninger om bistand til å skaffe opplysninger skal gå gjennom direktøren for skattevesenet, adresse Roald Amundsens gate 6, Oslo, jfr. rundskriv av 15. november 1956 om håndhevelse av skatteavtalene og avtalene om bistand i skattesaker med fremmede stater.

Som nevnt i innledningen til dette rundskriv, inneholder avtalen ikke noen bestemmelse om bistand til innfordring av skatt.

Til art. XIX:

Denne artikkel inneholder bestemmelser om såkalt nasjonal behandling av skattepliktige hjemmehørende i det annet land. Det innrømmes likestilt behandling med omsyn til skatter av enhver art. Som nevnt i innledningen til dette rundskriv har bestemmelsene herom til følge at selskaper hjemmehørende i Storbritannia, blir å iligne formuesskatt til staten etter den for innenlandske selskaper gjeldende sats 2 promille, i stedet for 7 promille som nå ellers gjelder for utenlandske selskaper.

Det var under forhandlingene forutsatt at britiske borgere ikke med hjemmel i denne artikkel skulle kunne påberope seg det særlige skatteprivilegium som i landskatteloven § 22, byskatteloven § 17, begges annet ledd, er tilstått norske borgere og personer med norsk innfødsrett.

Til art. XX:

Ved en noteveksling som fant sted den 18. mai 1955 mellom det norske utenriksdepartement og den britiske ambassade, Oslo, er skatteavtalen med Storbritannia med hjemmel i art. XX (1) utvidet til å gjelde en rekke britiske kolonier. Nærmere melding om denne utvidelse, som nå har fått lovs kraft i de fleste britiske kolonier, vil bli gitt i et særskilt rundskriv.

Til art. XXI:

Som det går frem av avsnitt (2) (b) fikk avtalen i Norge anvendelse første gang ved ligningen for 1951/52 (inntektsåret 1950).

I Storbritannia beregnes skattene dels på grunnlag av inntekten i det løpende ligningsår (year of assessment), dels på grunnlag av inntekten i det foregående år. Bestemmelsene i avsnitt (2) (a) er begrunnet i dette forhold.

Den tekniske gjennomføring av nedsettelse i henhold til art. XVI avsnitt 2 (creditregelen).

Etter de erfaringer en har innvunnet i den forløpne tid, har departementet funnet å burde gi anvisning på en noe endret fremgangsmåte for den tekniske gjennomføring av nedsettelse av de norske skatter i henhold til «credit»-bestemmelsen i skatteavtalen. Da en

tilsvarende fremgangsmåte også vil bli gjort gjeldende ved nedsettelse av norsk skatt etter «credit»-bestemmelsen i skatteavtalen med U.S.A. av 13. juni 1949 og med Nederland av 29. desember 1950, vil det bli gjort rede for fremgangsmåten i et særskilt rundskriv.

En skal be herr fylkesmannen om å sende avtrykk av dette rundskriv til skatteinspektøren. Ligningskontorene vil få rundskrivet tilsendt direkte herfra.

*/. En del eksemplarer av rundskrivet følger vedlagt.

Oslo, den 16. januar 1958.

Etter fullmakt:
Chr. Urbye

A. M. Dahl

Vedlegg:

Overenskomst mellom kongeriket Norge og Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til inntektsskatter.

Artikkel I

(1) De skatter som omhandles i denne overenskomst er:

(a) I Norge:

Inntektsskatt til staten, herunder verneskatt til staten av inntekt, kommunal inntektsskatt, alderstrygdavgift, krigspensjoneringsavgift, sjømannsskatt og, for så vidt angår artikkel XIX, formuesskatt til staten, herunder verneskatt til staten av formue (i det følgende kalt «norsk skatt»).

(b) I Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland:

Inntektsskatt (income tax), herunder tilleggs-skatt (surtax), samt selskapsskatt (profits tax) (i det følgende kalt «britisk skatt»).

(2) Denne overenskomst skal også gjelde enhver annen vesentlig likeartet skatt som blir pålagt i Norge eller Det forente kongerike etter den dag da denne overenskomst er underskrevet.

Artikkel II

(1) Hvor ikke annet fremgår av sammenhengen, skal i denne overenskomst nedennevnte uttrykk ha følgende betydning:

(a) Uttrykket «Det forente kongerike» betyr Storbritannia og Nord-Irland med unntak av Kanaløyene og øya Man.

(b) Uttrykket «Norge» betyr kongeriket Norge med unntak av Svalbard og Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa.

(c) Uttrykkene «et av områdene» og «det annet område» betyr Det forente kongerike eller Norge, alt ettersom det fremgår av sammenhengen.

(d) Uttrykket «skatt» betyr britisk skatt eller norsk skatt alt etter som det fremgår av sammenhengen.

(e) Uttrykket «person» innbefatter enhver sammenslutning av personer hva enten denne er en særskilt juridisk person eller ikke.

(f) Uttrykket «selskap» omfatter enhver juridisk person.

(g) Uttrykkene «person bosatt i Det forente kongerike» og «person bosatt i Norge» betyr henholdsvis enhver person som ansees bosatt i Det forente kongerike etter britiske skatteregler og som ikke ansees bosatt i Norge etter norske skatteregler, og tilsvarende enhver person som ansees bosatt i Norge etter norske skatteregler og som ikke ansees

bosatt i Det forente kongerike etter britiske skatteregler. Et selskap skal ansees som bosatt (hjemmehørende) i Det forente kongerike hvis dets virksomhet blir ledet og kontrollert i Det forente kongerike og som bosatt (hjemmehørende) i Norge hvis dets virksomhet blir ledet og kontrollert i Norge.

(h) Uttrykkene «person bosatt i et av områdene» og «person bosatt i det annet område» betyr en person som er bosatt i Det forente kongerike eller en person som er bosatt i Norge alt etter som det fremgår av sammenhengen.

(i) Uttrykkene «britisk foretakende» og «norsk foretakende» betyr henholdsvis et industri- eller handelsforetakende som drives av en person bosatt i Det forente kongerike og et industri- eller handelsforetakende som drives av en person bosatt i Norge; uttrykkene «foretakende fra et av områdene» og «foretakende fra det annet område» betyr et britisk foretakende eller et norsk foretakende alt etter som det fremgår av sammenhengen.

(j) Uttrykket «fortjeneste ved industri eller handel» omfatter også leie eller royalties for kinematograf-film.

(k) Uttrykket «fast driftssted» betyr, når det brukes med henblikk på et foretakende fra et av områdene, en filial, setet for ledelsen av virksomheten, en fabrikk eller et annet fast forretningssted, men omfatter ikke et agentur med mindre agenten har og til vanlig utøver en alminnelig fullmakt til å forhandle om og inngå kontrakter på vegne av et slikt foretakende eller har et varelager fra hvilket han regelmessig effektuerer ordrer på dets vegne. I denne forbindelse skal følgende gjelde:

(i) Et foretakende fra et av områdene skal ikke anses for å ha fast driftssted i det annet område bare fordi det utøver forretningsvirksomhet i dette område gjennom en uavhengig mekler eller provisjonslønnet agent som opptrer innenfor rammen av sin alminnelige virksomhet.

(ii) Det forhold at et foretakende fra et av områdene i det annet område opprettholder et fast forretningssted utelukkende til innkjøp av varer, skal ikke av seg selv medføre at dette faste forretningssted blir å anse som et fast driftssted for det nevnte foretakende.

(iii) Det forhold at et selskap som er bosatt i et av områdene har et datterselskap som er bosatt i det annet område, eller som utøver handels- eller forretningsvirksomhet i dette område (hva enten det skjer fra et fast driftssted eller på annen måte) skal ikke av seg selv medføre at dette datterselskap blir å anse som et fast driftssted for moderselskapet.

(2) Hvor en inntekt etter denne overenskomst er unntatt fra beskatning i et av områdene dersom den (med eller uten andre vilkår)

er gjenstand for beskatning i det annet område, og inntekten er gjenstand for beskatning i det annet område bare for så vidt angår det beløp som blir overført til eller mottatt i dette område, skal den fritakelse som tilstås etter overenskomsten i det førstnevnte område, bare gjelde det beløp som blir overført eller mottatt som nevnt.

(3) Ved anvendelse av bestemmelsene i denne overenskomst av en av de kontraherende parter skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, med mindre noe annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket har etter den lovgivning som gjelder i vedkommende parts område med hensyn til de skatter som er omhandlet i denne overenskomst.

Artikkel III

(1) Fortjeneste ved industri eller handel som oppbæres av et britisk foretakende, skal ikke være gjenstand for beskatning i Norge med mindre foretaket driver handels- eller forretningsvirksomhet i Norge fra et fast driftssted der. Hvis det driver handels- eller forretningsvirksomhet som nevnt, kan fortjenesten skattlegges av Norge, men bare for så vidt den kan henføres til det faste driftssted.

(2) Fortjeneste ved industri eller handel som oppbæres av et norsk foretakende, skal ikke være gjenstand for beskatning i Det forente kongerike med mindre foretaket driver handels- eller forretningsvirksomhet i Det forente kongerike fra et fast driftssted der. Hvis det driver handels- eller forretningsvirksomhet som nevnt, kan fortjenesten skattlegges av Det forente kongerike, men bare for så vidt den kan henføres til det faste driftssted.

(3) Hvor et foretakende fra et av områdene utøver handels- eller forretningsvirksomhet i det annet område fra et fast driftssted der, skal til dette faste driftssted henføres den fortjeneste ved industri eller handel som det ventelig ville erverve i det nevnte område hvis det hadde vært et uavhengig foretakende som utøvet den samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og forhandlet på like fot med det foretakende hvis faste driftssted det er

(4) Hvor et foretakende fra et av områdene i henhold til kontrakter avsluttet i dette område erverver fortjeneste ved salg av varer som foretaket har på lager i det annet område for å lette leveringen og ikke for å vise dem frem, skal fortjenesten ikke henføres til et fast driftssted for foretaket i det annet område selv om kjøpetilbudene er skaffet til veie av en agent i det annet område og av ham brakt videre til foretaket for aksept.

(5) Ingen del av den fortjeneste som erverves av et foretakende fra

et av områdene, skal henføres til et fast driftssted i det annet område bare som følge av at foretaket gjør innkjøp av varer i det annet område.

Artikkel IV

I tilfelle hvor

(a) et foretakende fra et av områdene deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen vedkommende et foretakende fra det annet område, eller

(b) de samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen vedkommende foretakender både i det ene og i det annet område,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretakender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretakender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakendene, men i kraft av de nevnte vilkår ikke er tilfalt det, kunne medregnes i vedkommende foretakendes fortjeneste og beskattes i samsvar hermed.

Artikkel V

Uten hensyn til bestemmelsene i artiklene III og IV skal fortjeneste som en person som er bosatt i et av områdene oppbærer ved driften av skip eller luftfartøyer, være unntatt fra beskatning i det annet område.

Artikkel VI

(1) (a) Aksjeutbytte fra et selskap som er bosatt i Det forente kongerike til en person som er bosatt i Norge og er gjenstand for beskatning i Norge for så vidt utbyttet angår, og som ikke driver handels- eller forretningsvirksomhet i Det forente kongerike fra et fast driftssted der, skal være fritatt for tilleggsatt (surtax) i Det forente kongerike.

(b) Norsk skatt på aksjeutbytte fra et selskap som er bosatt i Norge til en person som er bosatt i Det forente kongerike og er gjenstand for beskatning i Det forente kongerike for så vidt utbyttet angår, og som ikke driver handels- eller forretningsvirksomhet i Norge fra et fast driftssted der, skal ikke overstige 5 %.

Aksjeutbyttet skal likevel være helt fritatt for norsk skatt hvor mottakeren i Det forente kongerike er et selskap som direkte eller indirekte kontrollerer minst 50 % av det samlede stemmetall i det selskap som utbetaler utbyttet.

(2) Hvor et selskap som er bosatt i et av områdene, oppbeærer fortjeneste eller inntekt fra kilder innenfor det annet område, skal det ikke i dette område påføres noen slags skatt på aksjeutbytte som utbetales av selskapet til personer som ikke er bosatt i det nevnte område og heller ikke noen skatt på selskapets ikke utdelte gevinst. Dette skal gjelde uten hensyn til om utbyttet eller den ikke utdelte gevinst helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt oppbåret på forannevnte måte.

Artikkel VII

(1) Når renter eller royalties fra kilder innenfor et av områdene oppbeøres av en person som er bosatt i det annet område og er undergitt beskatning i dette område for de nevnte inntekter, skal inntekten være unntatt fra beskatning i det førstnevnte område for så vidt mottakeren ikke driver handels- eller forretningsvirksomhet fra et fast driftssted der.

(2) I denne artikkel skal

(a) uttrykket «rente» omfatte renter av obligasjoner, verdipapirer, gjeldsforskrivninger, skylderkjøringer eller av en hvilken som helst annen gjeld;

(b) uttrykket «royalty» betyr enhver royalty eller annet beløp som betales som vederlag for utnyttning av, eller for retten til å utnytte forfatterrettigheter, patenter, mønstre og tegninger, hemmelige fremstillingsmåter eller formler, varemerker eller annen lignende eien- dom; det omfatter derimot ikke royalty eller andre beløp som betales i anledning av driften av gruver eller stenbrudd eller for annen utnyttning av naturforekomster.

(3) Hvor renter eller royalties overstiger et rimelig og forsvarlig vederlag hensett til det skyldforhold eller de rettigheter som de betales for, skal den fritakelse som er foreskrevet i denne artikkel bare gjelde så meget av renten eller royaltyen som utgjør et rimelig og forsvarlig vederlag som nevnt.

(4) Kapitalbeløp som oppbeøres fra kilder innenfor et av områdene ved salg av patentrettigheter av en person som er bosatt i det annet område og som ikke driver handels- eller forretningsvirksomhet i det førstnevnte område fra et fast driftssted der, skal være unntatt fra beskatning i det førstnevnte område.

Artikkel VIII

(1) Hvor en person som er bosatt i Det forente kongerike etter bestemmelsene i denne overenskomst er fritatt for eller berettiget til nedsettelse av norsk skatt, skal tilsvarende fritakelse eller ned-

settelse tilkomme et uskiftet dødsbo i den utstrekning en eller flere av de begunstigede er bosatt i Det forente kongerike.

(2) Norsk skatt av et uskiftet dødsbo skal i den utstrekning inntekten tilkommer en begunstiget som er bosatt i Det forente kongerike, være gjenstand for godskrivning i samsvar med artikkel XVI.

Artikkel IX

(1) Godtgjørelse, herunder pensjoner, som av den ene kontraherende part eller fra fonds som er opprettet av denne, betales til en fysisk person for arbeid som er ytet i forbindelse med utførelse av offentlig tjeneste for denne part, skal være unntatt fra beskatning på den annen kontraherende parts område, med mindre vedkommende person er borger av den annen stat uten samtidig å være borger av den førstnevnte stat.

(2) Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke gjelde betaling for arbeid som er ytet i forbindelse med handels- eller forretningsvirksomhet som drives av noen av de kontraherende parter med sikte på fortjeneste.

Artikkel X

(1) En fysisk person som er bosatt i Det forente kongerike, skal være fritatt for norsk skatt av inntekt av personlig arbeid (herunder innbefattet liberale yrker) som er utført i Norge i løpet av ett inntektsår, under forutsetning av at

(a) han oppholder seg i Norge i ett eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i det nevnte år, og

(b) arbeidet er utført for eller på vegne av en person som er bosatt i Det forente kongerike, og

(c) inntekten er gjenstand for beskatning i Det forente kongerike.

(2) En fysisk person som er bosatt i Norge skal være fritatt for britisk skatt av inntekt av personlig arbeid (herunder innbefattet liberale yrker) som er utført i Det forente kongerike i løpet av ett inntektsår, under forutsetning av at

(a) han oppholder seg i Det forente kongerike i ett eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i det nevnte år, og

(b) arbeidet er utført for eller på vegne av en person som er bosatt i Norge, og

(c) inntekten er gjenstand for beskatning i Norge.

(3) Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke gjelde inntekt som oppbeøres ved yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten, såsom av skuespillere, filmskuespillere, kunstnere som opptrer i kringkastingen, musikere og idrettsmenn.

Artikkel XI

En fysisk person som er bosatt i ett av områdene, skal være fritatt for skatt i det annet område for så vidt angår godtgjørelse for arbeid utført ombord i skip eller luftfartøyer i fart utenfor det sistnevnte område.

Artikkel XII

(1) Pensjoner [bortsett fra pensjon av det slag som er omhandlet i artikkel IX avsnitt (1)] og livrenter; oppebåret fra kilder i Norge av en fysisk person som er bosatt i Det forente kongerike, skal være fritatt for norsk skatt når inntekten er undergitt beskatning i Det forente kongerike.

(2) Pensjoner [bortsett fra pensjon av det slag som er omhandlet i artikkel IX avsnitt (1)] og livrenter, oppebåret fra kilder i Det forente kongerike av en fysisk person som er bosatt i Norge, skal være fritatt for britisk skatt når inntekten er undergitt beskatning i Norge.

(3) Uttrykket «livrenter» betyr en fastsatt sum som er periodisk betalbar til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, i henhold til en forpliktelse til å erlegge betalingen som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verd.

Artikkel XIII

En professor eller lærer fra et av områdene som mottar godtgjørelse for undervisning ved universitet, høyskole eller annen undervisningsanstalt i det annet område under et midlertidig opphold der ikke overstigende to år, skal være fritatt for skatt i det sistnevnte område av godtgjørelse som nevnt.

Artikkel XIV

En studerende eller lærling fra et av områdene som får hel-dags undervisning eller opplæring i det annet område, skal være fritatt for skatt i det sistnevnte område av beløp som han mottar fra utlandet til underhold, undervisning eller opplæring.

Artikkel XV

(1) Fysiske personer som er bosatt i Norge, skal når det gjelder britisk skatt ha rett til de samme personlige fradrag, skattefritakelser og skattenedsettelse som britiske undersåtter som ikke er bosatt i Det forente kongerike.

(2) Fysiske personer som er bosatt i Det forente kongerike, skal når

det gjelder norsk skatt ha rett til de samme personlige fradrag, skattefritakelser og skattenedsettelse som norske undersåtter som ikke er bosatt i Norge.

Artikkel XVI

(1) I samsvar med bestemmelsene i britisk lov om godskrivning mot britisk skatt av skatt som skal betales i et område utenfor Det forente kongerike, skal norsk skatt som direkte eller gjennom avkortning skal betales av inntekt fra kilder i Norge, godskrives mot enhver britisk skatt som skal betales av den samme inntekt.

Hvor slik inntekt er vanlig aksjeutbytte fra et selskap som er bosatt i Norge, skal en ved godskrivning ta i betraktning (i tillegg til norsk skatt som direkte vedkommer aksjeutbyttet) den norske skatt som selskapet skal betale av sitt overskudd; hvor det gjelder utbytte på preferanseaksjer med særskilt rett til andel i overskuddet (participating preference shares) og utbyttet består dels av et beløp svarende til den fastsatte prosent som aksjene tilkommer, dels av en tilleggsandel i overskuddet, skal den norske skatt som selskapet skal betale tas i betraktning i den utstrekning utbyttet overstiger den fastsatte prosent.

Ved anvendelsen av dette avsnitt av denne artikkel skal likevel den godskrivning som tilståes for norsk kommunal inntektsskatt ikke overstige halvparten av den nevnte kommunale inntektsskatt.

(2) Hvor britisk skatt skal betales, direkte eller gjennom avkortning, av inntekt fra kilder i Det forente kongerike, og inntekten også er gjenstand for beskatning i Norge, skal den norske skatt som den person som inntekten tilkommer skal betale av sin samlede inntekt som er undergitt beskatning i Norge, nedsettes med et beløp som har samme forhold til den norske skatt som inntekten fra kilder i Det forente kongerike har til den nevnte samlede inntekt. Det norske Finans- og tolldepartement kan likevel bestemme at fradraget ikke skal overstige det britiske skattebeløp.

Hvor slik inntekt er vanlig aksjeutbytte fra et selskap som er bosatt i Det forente kongerike, skal fradraget, i tilfelle av at det er begrenset til det britiske skattebeløp, ta i betraktning (i tillegg til britisk skatt som direkte vedkommer aksjeutbyttet) den britiske selskapskatt (profits tax) som selskapet skal betale av sitt overskudd; hvor det gjelder utbytte på preferanseaksjer med særskilt rett til andel i overskuddet (participating preference shares) og utbyttet består dels av et beløp svarende til den fastsatte prosent som aksjene tilkommer, skal den selskapskatt som selskapet skal betale tas i betraktning i den utstrekning utbyttet overstiger den fastsatte prosent.

(3) Hvor inntekt oppbæres fra kilder utenfor så vel Det forente kongerike som Norge av en person som etter britisk skattelovgivning ansees bosatt i Det forente kongerike og samtidig etter norsk skattelovgivning ansees bosatt i Norge, kan inntekten beskattes i begge land (med forbehold av mulige overenskomster mellom noen av de kontraherende parter og det eller de områder som inntekten skriver seg fra). Godskrivning skal tilståes i samsvar med avsnitt (1) i denne artikkel mot britisk skatt som skal betales av den nevnte inntekt, med et beløp som utgjør samme forholdsmessige del av den britiske skatt eller den norske skatt — den av dem som er minst — som vedkommende persons inntekt fra kilder i Det forente kongerike utgjør av summen av hans inntekter fra kilder i Det forente kongerike og i Norge. Fradrag skal likeledes tilståes i samsvar med avsnitt (2) i denne artikkel i norsk skatt som skal betales av inntekten med et beløp som utgjør samme forholdsmessige del av den britiske skatt eller den norske skatt — den av dem som er minst — som vedkommende persons inntekt fra kilder i Norge utgjør av summen av hans inntekter fra kilder i Det forente kongerike og i Norge.

(4) Ved anvendelsen av denne artikkel skal inntekt av personlig arbeid (herunder innbefattet liberale yrker) utført i et av områdene ansees som inntekt fra kilder i dette område, likevel slik at godtgjørelse til medlemmer av styret i et selskap skal ansees som inntekt fra kilder i det område hvor selskapet er bosatt, og personlig arbeid som helt eller for en vesentlig del utføres i skip eller luftfartøyer når driften av disse forestås av en person som er bosatt i et av områdene, skal ansees som utført i dette område.

Artikkel XVII

(1) De kontraherende parters skattemyndigheter skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å sette i verk bestemmelsene i denne overenskomst, for å hindre svik eller for å håndheve gjeldende lovbestemmelser om skatteunndragning i samband med de skatter som omhandles i denne overenskomst. (Det er forutsetningen at det gjelder opplysninger som står til skattemyndighetenes rådighet i henhold til deres respektive lovgivning under den vanlige utøvelse av deres tjenestemyndighet.) Alle opplysninger som utveksles på denne måte skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre enn personer (herunder domstoler) som er beskjeftiget med utligningen, fastsettelsen eller oppkrevingen av de skatter som omhandles i denne overenskomst. Ingen slike opplysninger skal utveksles som ville åpenbare handels- eller forretningshemmeligheter, industrielle eller faglige hemmeligheter eller noen i en virksomhet nyttet fremgangsmåte.

(2) Uttrykket «skattemyndigheter» i denne artikkel betyr for så vidt angår Det forente kongerike «the Commissioners of Inland Revenue» eller en stedfortreder som har fullmakt fra dem; for så vidt Norge angår betyr det Finans- og tolldepartementet; og når det gjelder et område som overenskomsten er utvidet til i medhold av artikkel XX, betyr uttrykket den myndighet i vedkommende område som er rette vedkommende for så vidt angår skatter som denne overenskomst gjelder.

Artikkel XVIII

Overenskomsten mellom Norge og Storbritannia av 18. desember 1924 om gjensidig fritakelse i visse tilfelle for inntektskatt av utbytte utsprunget av rederivirksomhet og avtalen mellom Norge og Det forente kongerike av 21. desember 1938 om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant, skal være ute av kraft:

(a) i Norge i tidsrom hvori nærværende overenskomst gjelder i dette land;

(b) i Det forente kongerike, i forhold til enhver skatt i tidsrom hvori vedkommende skatt omfattes av nærværende overenskomst.

Artikkel XIX

(1) Borgerne av den ene kontraherende part skal ikke på den annen kontraherende parts område være undergitt noen beskatning eller noe krav i samband hermed som er annerledes, høyere eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende krav som den sistnevnte parts borgere er eller måtte bli undergitt.

(2) Foretakender fra det ene område skal ikke på det annet område når det gjelder fortjeneste eller kapital som kan henføres til deres faste driftssted på dette område, være undergitt annen, høyere eller mer tyngende beskatning enn den som foretakender fra dette område er eller måtte bli undergitt når det gjelder samme slags fortjeneste eller kapital.

(3) Inntekt, fortjeneste eller kapital vedkommende et foretakende fra det ene område, hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte, av en eller flere personer som er bosatt på det annet område, skal ikke på det førstnevnte område være undergitt annen, høyere eller mer tyngende beskatning enn den som andre foretakender fra det førstnevnte område er eller måtte bli undergitt når det gjelder samme slags inntekt, fortjeneste eller kapital.

(4) Bestemmelsene i avsnitt (1) og (2) i denne artikkel er ikke slik å forstå at de forplikter noen av de kontraherende parter til å inn-

rømme borgere av den annen kontraherende part, som ikke er bosatt på den førstnevnte stats område, de samme personlige fradrag, skattefritakelser og skattenedsettelse som tilkommer dens egne borgere.

(5) I denne artikkel betyr uttrykket «borgere»:

(a) i forhold til Norge: Alle norske borgere og alle juridiske personer som er hjemmehørende i Norge;

(b) i forhold til Det forente kongerike: Alle britiske undersåtter og alle britiske protesjører som er bosatt i Det forente kongerike eller på noe britisk område som denne overenskomst gjelder for som følge av utvidelse i medhold av artikkel XX; videre alle juridiske personer, firmaer og sammenslutninger som er stiftet i samsvar med den lovgivning som gjelder på noe britisk område som denne overenskomst har gyldighet for.

(6) I denne artikkel omfatter uttrykket «beskatning» skatter av enhver art uten hensyn til hvilken myndighet som oppkrever dem.

Artikkel XX

(1) Denne overenskomst kan enten i sin helhet eller med visse endringer utvides til også å gjelde områder for hvis forbindelse med fremmede makter Det forente kongerike er ansvarlig, og som pålegger skatter vesentlig likeartet med dem som omhandles i denne overenskomst. En slik utvidelse skal få virkning fra den datum og være undergitt de begrensninger og vilkår (herunder vilkår med hensyn til opphør) som måtte bli avtalt og fastsatt gjennom noteveksling i dette øyemed mellom de kontraherende parter.

(2) Når denne overenskomst blir brakt til opphør i forholdet mellom Norge og Det forente kongerike i medhold av artikkel XXII, skal den, med mindre noe annet blir uttrykkelig avtalt mellom de to kontraherende parter, samtidig opphøre å gjelde for områder som den har vært utvidet til i medhold av denne artikkel.

Artikkel XXI

(1) Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo snarest mulig.

(2) Denne overenskomst skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og overenskomstens foranstående bestemmelser skal få virkning:

(a) I Det forente kongerike:

med hensyn til inntektsskatt (income tax) for ligningsår (year of assessment) som begynner på eller etter 6. april 1950;

med hensyn til tilleggsskatt (surtax) for ligningsår som begynner på eller etter 6. april 1949; og

med hensyn til selskapsskatt (profits tax) vedkommende følgende fortjeneste:

(i) fortjeneste som erverves i regnskapsår som begynner på eller etter 1. april 1950;

(ii) av fortjeneste i regnskapsår som delvis faller før og delvis etter den forannevnte datum, den del som faller etter denne;

(iii) fortjeneste som ikke erverves under eller er å henføre til tidsrom som nevnt i avsnitt (i) og (ii), når inntekten er, eller bortsett fra denne overenskomst ville ha vært undergitt beskatning for ligningsår som begynner på eller etter 6. april 1950.

(b) I Norge:

for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar 1950.

Artikkel XXII

Denne overenskomst skal gjelde uten tidsbegrensning, men hver av de kontraherende parter kan, senest 30. juni i et kalenderår, men ikke før i 1954, på diplomatisk vei sende den annen kontraherende part skriftlig oppsigelse av overenskomsten. Dersom det inntrer noen vesentlig forandring i den annen kontraherende parts lovgivning som berører anvendelsen av artikkel XVI, kan slik oppsigelse gis et hvilket som helst år også før 1954. I tilfelle av oppsigelse skal denne overenskomst opphøre å ha virkning:

(a) I Det forente kongerike:

med hensyn til inntektsskatt (income tax) for ligningsår (year of assessment) som begynner på eller etter 6. april i kalenderåret etter det år da oppsigelsen ble gitt;

med hensyn til tilleggsskatt (surtax) for ligningsår som begynner på eller etter 6. april i det kalenderår da oppsigelsen skjer; og

med hensyn til selskapsskatt (profits tax) vedkommende følgende fortjeneste:

(i) fortjeneste som erverves i regnskapsår som begynner på eller etter 1. april i kalenderåret etter det år da oppsigelsen ble gitt;

(ii) av fortjeneste i regnskapsår som delvis faller før og delvis etter den forannevnte datum, den del som faller etter denne;

(iii) fortjeneste som ikke erverves under eller er å henføre til tidsrom som nevnt i avsnitt (i) og (ii), når inntekten er undergitt beskatning for noe ligningsår som begynner på eller etter 6. april i det derpå følgende kalenderår.

(b) I Norge:

for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i kalenderåret etter det år da oppsigelsen ble gitt.

Rundskriv av 20. januar 1958.

Utvidelse av skatteavtalen mellom Norge og Storbritannia til å gjelde en rekke britiske kolonier.

Ved en noteveksling som fant sted den 18. mai 1955 mellom den norske og den britiske regjering, er skatteavtalen mellom Norge og Storbritannia av 2. mai 1951 med hjemmel i avtalens artikkel XX (1) utvidet til å gjelde en rekke britiske kolonier. Angående skatteavtalen og dens bestemmelser vises til dette departements rundskriv av 16. januar 1958 hvori avtalen er tatt inn som bilag.

Utvidelsen av avtalen medfører at dens bestemmelser om unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med visse ved notevekslingen fastsatte begrensninger (modifikasjoner) kommer til anvendelse i forholdet mellom Norge og vedkommende britiske kolonier. De nærmere vilkår for utvidelsen er sammen med en fortegnelse over de britiske kolonier som utvidelsen omfatter, tatt inn i et vedlegg til notevekslingen. Dette vedlegg er i oversettelse til norsk tatt inn i rundskrivet på side 5 flg. Utvidelsen som for Norges vedkommende omfatter de skatter som er oppregnet i art. I (1) (a) i skatteavtalen, får første gang virkning ved ligningen her for skattåret 1955/56 (inntektsåret 1954), se vedlegg, avsnitt II (b) (1). For skattepliktige som nytter avvikende regnskapsår får utvidelsen først virkning for skattåret 1956/57. I vedkommende britiske kolonier blir utvidelsen første gang effektiv for ligningsår (Year of assessment) som begynner på eller etter 1. januar 1955, se vedlegg, avsnitt II (b) (2).

Angående de begrensninger (modifikasjoner) som utvidelsen skal være undergitt, vises til vedlegg, avsnitt III, (a) – (c), som en her skal knytte noen bemerkninger til.

Ad (a):

Etter denne modifikasjon skal art. VII (1) i avtalen, som i forholdet mellom Norge og Storbritannia på visse vilkår hjemler skattefritakelse for renter og royalties, ikke få anvendelse for så vidt angår renter. På den annen side skal heller ikke «credit»-bestemmelsen i avtalens art. XVI (2) få anvendelse på renter. Dette innebærer at renter fortsatt vil kunne bli gjenstand for dobbeltbeskatning.

Ad (b):

Denne modifikasjon er begrunnet i at de britiske kolonier dels ikke iligner tilleggsskatt (surtax), dels iligner slik skatt på et grunnlag som avviker fra det hvorpå tilleggsskatt utlignes i Storbritannia. Uttrykksmåten i art. VI (1) (a) er som følge herav ikke treffende i forhold til koloniene. For å unngå uklarhet har en derfor ved notevekslingen funnet å burde fastslå at bestemmelsen skal forstås slik at aksjeutbytter fra et selskap i koloniene ikke skal kunne skattlegges der etter en høyere skattesats enn den som gjelder for et selskap.

Ad (c):

Her er bestemt at art. X i skatteavtalen ikke skal gjelde i forholdet mellom Norge og Falklandsøyene. Dette vil innebære at bl. a. norske fangstfolk under opphold på Falklandsøyene som hittil må svare falklandsskatt uten hensyn til oppholdets varighet også når deres inntekt skriver seg fra arbeid som er utført for eller på vegne av en i Norge bosatt arbeidsgiver.

På den annen side vil arbeidsinntekt som oppbæres under midlertidig opphold på Falklandsøyene, bli å ta med til beskatning her i landet uten fradrag i inntekten for falklandsskatten. For å avhjelpe den dobbeltbeskatning som derved oppstår, skal det innrømmes fradrag i norsk skatt av slik inntekt etter «credit»-regelen i skatteavtalens art. XVI (2). Det er et spørsmål om norske fangstfolk under opphold på Falklandsøyene kan anses for å være skattepliktig som *innenlandsboende* der. Skatteplikten til Norge ville da, når oppholdet har vart i minst 1 år, falle bort fra det tidspunkt vedkommende ble skattepliktig som innenlandsboende på Falklandsøyene, jfr. landskatteloven § 17, byskatteloven § 12, begges tredje ledd, annet punktum. En har tidligere vært tilbøyelig til å anta at norske hvalfangere som overvintre på Falklandsøyene (Syl-Georgia) helt bør fritas for skattlegging etter bosted her i landet

under oppholdet der nede, jfr. siste avsnitt i departementets brev til skatteinspektøren i Vestfold av 29. april 1957 (inntatt i Utv. 1957 s. 99-100). Etter nærmere overveielse finner en imidlertid å burde legge til grunn det syn at fangstfolkene under opphold på Falklandsøyene ikke kan anses for å være skattepliktige der som innenlandsboende, idet Falklandsøyene har en særskilt skatteordning for utenlandske fangstfolk som avviker fra den der gjelder ved fast bosetting. Det bemerkes at departementet etter forslag fra skatteinspektøren i Vestfold har samtykket i en ordning for kommunene i Vestfold hvoretter det er forutsetningen at fangstfolk derfra som overvintre på Falklandsøyene (dvs. oppholder seg der sammenhengende i 2 fangstsesonger), innrømmes skattefrihet her i landet for det inntektsår som begynner etter at fangstfolkene er kommet til Falklandsøyene. Eks.: En fangstmann oppholder seg på Falklandsøyene fra høsten 1957 til våren 1959. Han blir etter nevnte ordning å innrømme skattefrihet her i landet for inntektsåret 1958. Inntekt oppbåret på Falklandsøyene høsten 1957 og våren 1959 blir derimot å ta med til beskatning her mot nedsettelse i den norske skatt av slik inntekt etter «credit»-regelen i skatteavtalens art. XVI (2). Ordningen kommer første gang til anvendelse på fangstfolk som tar opphold på Falklandsøyene høsten 1956. Skattefritakelsen skal skje i form av en ettergivelse i medhold av § 41, jfr. § 42, i lov av 21. november 1952 om betaling og innkreving av skatt. Departementet vil anbefale at fangstfolk på Falklandsøyene fra andre kommuner innrømmes tilsvarende skattefritakelse.

Nedsettelse av norsk skatt i henhold til art. XVI (2) i skatteavtalen («credit»-regelen).

En skal ved beregningen av nedsettelsen av de norske skatter følge den fremgangsmåte som departementet har gitt anvisning på i rundskriv av 18. jan. 1958 vedkommende skatteavtalene med Storbritannia, U.S.A. og Nederland. Dette skal gjelde også for skatteårene 1955/56, 1956/57, og 1957/58. I samsvar hermed blir fradrag i de norske skatter av inntekt fra de britiske kolonier — som er forbeholdt disse til beskatning — eventuelt å begrense til størrelsen av det i vedkommende koloni erlagte skattebeløp. Det innskytes at det er forutsetningen at det ikke gjøres noen endring for nevnte skatteår for skattytere som av billighetsgrunner allerede er blitt innrømmet fradrag i norsk skatt for skatt i noen av de britiske kolonier dersom

slikt fradrag ikke er lavere enn det «credit»-reglene betinger. Det unntak fra begrensingsregelen som etter forannevnte rundskriv er gjort med hensyn til fradrag i norsk skatt av aksjeutbytter fra Storbritannia, skal også omfatte aksjeutbytter fra de britiske kolonier.

Da bestemmelsene i skatteavtalen med Storbritannia med de foran omhandlede modifikasjoner får tilsvarende anvendelse i forhold til de britiske kolonier som omfattes av utvidelsen, finner en for øvrig å kunne henvide til forannevnte rundskriv av 16. januar 1958.

En skal be herr fylkesmannen om å sende avtrykk av dette rundskriv til skatteinspektøren. Ligningskontorene vil få rundskrivet tilsendt direkte, herfra.

./ En del eksemplarer av rundskrivet følger vedlagt.

Oslo, den 20. januar 1958.

Etter fullmakt

Chr. Urbye

A. M. Dahl

VEDLEGG.

I. Oversikt over de territorier til hvilke overenskomsten av 2. mai 1951 til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til inntektsskatter skal utvides overensstemmende med artikkel XX i nevnte overenskomst, med de forbehold som er fastsatt i paragrafene II og III i dette vedlegg.

Spalte (1)	Spalte (2)	Spalte (3)
Aden	Inntektsskatt	1. april 1955
Antigua	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Barbados	Inntektsskatt	1. januar 1955.
British Honduras	Inntektsskatt	1. januar 1955.
	(inkl. tilleggsskatt)	
De britiske Salomon-øyene	Vanlig skatt og tilleggsskatt	1. januar 1955.
Cypern	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Dominica	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Falklandsøyene	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Fidsjiøyene	Vanlig skatt og tilleggsskatt	1. januar 1955.
Gambia ¹⁾	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Gilbert and Ellice Islands	Vanlig skatt og tilleggsskatt	1. januar 1955.
Gullkysten	Inntektsskatt	1. april 1955
Grenada	Inntektsskatt	1. januar 1955.
	(inkl. tilleggsskatt)	
Jamaica	Inntektsskatt	1. januar 1955.
	(inkl. tilleggsskatt)	
Malakkaforbundet	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Mauritius	Inntektsskatt	1. juli 1955.
Montserrat	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Nigeria	Inntektsskatt	1. april 1955
Nord-Borneo	Inntektsskatt	1. januar 1955.
St. Christopher, Nevis og Anguilla	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Santa Lucia	Inntektsskatt	1. januar 1955.

Spalte (1)	Spalte (2)	Spalte (3)
Sankt Vincent	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Seychellene	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Sierra Leone ¹⁾	Inntektsskatt skatt av fortjeneste pålagt i konsesjons- loven av 1931, skatt av fortjeneste i dia- mantindustrien.	1. april 1955
Singapore	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Trinidad og Tobago	Inntektsskatt	1. januar 1955.
Virgin Islands	Inntektsskatt	1. januar 1955.

¹⁾ Utvidelsen er ennå ikke gitt lovs kraft i Gambia og Sierra Leone.

II. Anvendelse.

- a) Den nevnte overenskomst med de innskrenkninger som følger av nærværende vedlegg, skal anvendes på hvert enkelt av de territorier som er nevnt i spalte 1 i ovenstående oversikt,
- (1) som om de kontraherende parter var Norges regjering og regjeringen i vedkommende territorium;
 - (2) som om de omhandlede skatter for hvert enkelt territorium var dem som er nevnt vis à vis territoriets navn i spalte (2) i foranstående oversikt;
 - (3) som om henvisningene til «den dag da denne overenskomst er underskrevet» var henvisninger til den noteveksling til hvilken dette vedlegg er knyttet.
- (b) Når den siste av de forføyninger som skal gi denne utvidelse lovs kraft i Norge eller i noen av de territorier som er nevnt i foranstående oversikt, er truffet henholdsvis i Norge og et slikt territorium, skal denne utvidelse ha virkning;
- (1) i Norge for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar 1954;
 - (2) i et slikt territorium med hensyn til skatt for ligningsår som begynner på den dato som er anført vis à vis dets navn i spalte (3) i foranstående oversikt, og for følgende ligningsår.
- (c) Norges regjering skal skriftlig underrette regjeringen i Det forente kongerike når den siste av de nødvendige forføyninger

som er nevnt i pkt. (b) er truffet i Norge. Regjeringen i Det forente kongerike skal skriftlig underrette Norges regjering når den siste av de nødvendige forføyninger som er nevnt i pkt. (b) er blitt truffet i alle eller et enkelt av de territorier som er navngitt i foranstående oversikt.

- (d) Denne utvidelse skal gjelde uten tidsbegrensning, men hver av de kontraherende parter kan, senest 30. juni i et kalenderår, men ikke før i 1957, på diplomatisk vei sende den annen kontraherende part skriftlig oppsigelse som kan angå et enkelt eller alle de territorier som er navngitt i foranstående oversikt, og i dette tilfelle skal denne utvidelse opphøre å ha virkning:

(1) i Norge:

for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det år slik underretning blir gitt;

(2) i vedkommende av de territorier som er navngitt i foranstående oversikt:

med hensyn til skatt for ligningsår som begynner på eller etter den dag og måned som er anført vis à vis dets navn i spalte (3) i foranstående oversikt i det kalenderår som følger etter datoen for slik underretning.

III. Innskrenkninger.

- (a) Nevnte overenskomst med de innskrenkninger som følger av dette vedlegg, skal med hensyn til utvidelsen til territoriene i foranstående oversikt, anvendes med det forbehold at (i) henvisninger til rente i artikkel VII skal bli betraktet som utgått, og (ii) henvisninger til inntekt i pkt. 2 i artikkel XVI (unnatt i sammenhengen «totalinntekt») skal bli betraktet som ikke å omfatte rente;
- (b) med hensyn til utvidelsen til alle territoriene i foranstående oversikt, skal ordene «skal være fritatt for tilleggsskatt i Det forente kongerike» i artikkel VI (1) i overenskomsten være å forstå som om det sto «skal ikke være gjenstand for høyere skatt i territoriet enn den som gjelder for et selskap»; og
- (c) med hensyn til utvidelse til Falklandsøyene skal bare artikkel X betraktes som utgått.